

GAFFA

SKANDINAVIENS #1 MUSIK

MAJ 2015 GRATIS
GAFFA

16
sider
ekstra!
Blur
SPECIAL

MUMFORD SONS

BANJOEN ER
PARKERET.
SANGENE ER
I FOKUS.

Karl William og Hukaos

KREATIVT KOLLEKTIV
MED KURS MOD
STJERNERNE.

110
ANMELDELSER
DANMARKS
STØRSTE OG BEDSTE
ANMELDELSESSEKTION

SUKKERLYN

FARVEL TIL DRUK, HYPE
OG CHEFF RECORDS.
DRENGEN FRA BALKAN
GIK NED, MEN ER PÅ VEJ
OP IGEN.

LYDMOR

JENNY ROSSANDE
ÅBNER SIT PRIVAT
FOTOALBUM.

M E W

“Vi er lidt et kult-band”

* PLUS *

RAE MORRIS
RANGLEKLODS
YEARS & YEARS

+ FÅ STYR PÅ DIN
SOMMER MED ÅR
FESTIVAL

GUIDE

mew

“Vi er vores egen fisk

og lefler ikke for tidens trends”

SMÅ SEKS ÅR ER NÆSTEN GÅET, SIDEN MEW SIDST UDGAV ET ALBUM – OG VI SKAL HELE TI ÅR TILBAGE I TIDEN FOR AT FINDE SIDSTE ALBUM MED JOHAN WOHLERT PÅ BAS. NU ER BANDET EN KVARTET IGEN, OG MED ET NYT ALBUM OG EN PLADS ØVERST PÅ ROSKILDE-PLAKATEN ER MEW I DEN GRAD TILBAGE – MERE DIREKTE OG MINDRE NAVLEPILLENDENDE END NOGENSINDE.

ORD: MICHAEL JOSÉ GONZALEZ BILLEDER: MORTEN RYGAARD

ET NYT MEW-ALBUM er ikke ligefrem noget, der sker hver dag. Men gode ting kommer til den, som venter, og således næsten seks år efter *No More Stories...* ser + - nu dagens lys. En samling sange, der er mere direkte end længe hørt fra bandets side. Måske fordi den hjemvendte søn, Johan Wohler, atter har haft en finger eller to med i sangskrivningen. Måske ikke. I

hvert fald er det lyden af et sprællevende band med skarpe sange i bagagen. Men tilbage til studiet, for:

I bruger jo ret lang tid i studiet...

Jonas Bjerre: – Det må man sige ja til!

Johan Wohler: – Ja, det tager lang tid for os at lave en plade, og det kan vi jo så bare håbe giver sig til udtryk i og med, at man som lytter får en multifacet-

teret oplevelse ud af det. Det er jo meget lag-baseret musik, vi laver. Det er typisk meget funderet i et drømmende univers, hvor man kan gå på opdagelse i sangene, og det kræver en detaljeret indpakning, som jeg også synes er en del af Mew-lyden. På denne her plade har vi måttet erkende, at hvis det skulle lyde af os, skulle det helt op på den store klinge med 27 forskellige roller oveni hinanden og en milliard korspor og sådan noget. Det er ligesom bare vilkårene.

Bliver det så ikke en udfordring, når I skal spille sangene live?

Jonas: – Jo, men det synes jeg egentlig også er meget fedt – for det viser også, at der er tale om to forskellige ting. Vi prøver selvfølgelig at gøre så meget som muligt af det live, men det vil altid blive en mere rå version af musikken, end man hører på pladen, og det er ret fint, for det giver et andet indblik i sangene. Når det så er sagt, synes jeg nu også, vi formår at have en ret stor lyd live, hvor vi jo er fem på scenen.

Hvad har I bedrevet tiden med siden sidst? Det er jo alligevel efterhånden fem et halvt år siden sidste plade...

Jonas: – Jeg har jo blandt andet lavet soundtracket til filmen *Skyskraber* og nogle forskellige ting med mit sideprojekt Apparatjok, og generelt har folk holdt sig travlt med forskellige ting. Og så har det været en periode, hvor vi har pejlet os ind på, hvad vi skulle lave på den næste plade, for vi er jo ikke interesserede i at gentage

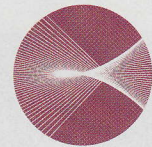
“En af vores tanker med musikken har helt sikkert været, at den gerne måtte være en lille smule vild og utæmmet – det skulle leve.”

os selv, vi vil gerne blive ved med at afsondre nye terræner, og det tager sin tid at finde ud af, hvad vi har lyst til at lave.

Den mindre navlepillende plade

Hvilke nye stier betræder I på + -?

Johan: – Den er mere direkte og klarere i sangskrivningen end tidligere. Der er lidt mere groove på pladen – uden at det på nogen måde der dansemusik. Den er ikke så krævende, og selvom den er meget varieret, er der en struktur i sangene, der gør dem mere spiselige, end vi nogle gange har haft tendens til at lave dem. Det er os i vores lidt mere poppede hjørne, og jeg synes, den trækker spor til *Frenzers*, der

VÆK FRA VISUALS

Hvorfor er I gået væk fra jeres meget stemningsfulde visuals, når I giver koncerter?

Jonas: – Vi holdt op med at bruge dem for halvandet år siden, fordi vi syntes, vi havde haft dem med i så mange år. Filmene havde ikke ændret sig, men det ville også være underligt at ændre dem, for de hørte ligesom til sangene på deres egen måde, men vi besluttede os for at tage en pause fra dem og så fungere mere som et rockband i klassisk forstand. Også for at gøre noget nyt. Vi arbejder også på et nyt show, som bliver noget helt andet og mere omfattende. Så vi har kørt den mere rock'n'roll og ind til benet.

netop også udgøres af de lidt skarpere sange. De to efterfølgende plader blev gradvist mere flydende, men nu er vi tilbage til en mere reel sangstruktur. Så kan det godt være, vi har en masse sjove skalaskift og alt muligt i sangene – det skal jo også helst lyde af Mew – men det er pakket ind på en måde, som er relativt let tilgængelig. Det lyder af os, men bare mere umiddelbart end tidligere.

Jonas: – Det er den mindre navlepillende plade...

Johan: – Ja, der er en opløftende stemning over den, selvom den selvfølgelig også indeholder store teatraliske momenter og noget smukt, noget sørgeligt – og noget, der rocker. Det er meget lyden af et band, og det var meget vigtigt for os. Det måtte ikke lyde for meget af et studieprojekt, men i stedet emme af, at det faktisk er *spillet*. En af bagsiderne ved, at det i dag er så relativt nemt at lave noget hjemme på computeren, som lyder fedt, er, at meget af musikken lyder ret død, hvis man tager de kritiske briller på. Der ville vi gerne spille på, at vi rent faktisk er fire mennesker, der har spillet sammen i lang tid – og er gode til det. Jeg tænker, det er en stor sten er forfriskende, når der kommer sådan en plade, hvor man rent faktisk kan høre det er et band, der spiller sammen. Så er vores tanker med musikken har helt sikkert været, at den gerne måtte være en lille smule vild og utæmmet – det skulle leve.

Er Mew-fans sindssyge?

I har en meget dedikeret fanbase, og jeg har hørt flere sige "Mews fans er sindssyge!" Altså ikke, at de nødvendigvis har psykiske skavanker, men at de måske er lige den tand mere dedikerede end fans af så mange andre kunstnere – lidt ligesom eksempelvis Morrisseys fans er det, det også jeres fornemmelse?

Jonas: – Hvis de er sindssyge, så er det på en god måde. Vi har haft nogle enkelte, der er gået lidt over stregen, men det tror jeg nu, de fleste bands har.

Johan: – Altså, man kan godt mærke, at folk går rigtig meget op i bandet, og det kan jeg mærke endnu klarere, efter at have været ude af det i nogle år. Det er sådan et orkester, som hvis folk kan lide det, så kan de *virkelig* lide det, du ved. Og det synes jeg egentlig er meget cool. Det er ikke for alle, men for dem, der er til det, betyder det enormt meget. Der får man en kerne af folk, hvor det for dem er det vildeste i hele verden.

Hvad kan det skyldes?

Johan: – Jeg tror, det har noget at gøre med, at vi lidt er vores egen fisk og aldrig har leflet for tidens trends og tendenser. Vi har altid bare været det der lidt "off" band

ude på fløjen, som folk har kunnet have for sig selv, og det er da noget, jeg selv godt kan huske fra dengang, jeg første gang hørte Smashing Pumpkins ude på Loppen og ingen kendte dem.

Så var det *mit* band, og det mistede lidt, da de så gik hen og blev et af de største bands i verden. Det har vi jo – desværre, kan man sige – ikke oplevet endnu, det der store breakthrough, men det gør jo så nok også, at vi er blevet lidt et kult-band, som folk dyrker rigtig meget, når de dyrker det. Det er med tatoveringer og alt muligt.

Jonas: – Vi er vores egne, og vi gør tingene på vores egen måde, og så er vores

univers meget følelsesladet. Det gengiver nogle store følelser på en meget ærlig måde – uden skævt smil og glimt i øjet. Det tror jeg, der er mange, der responde-

“Det har givet mig et meget større musikalsk overskud i dag, end jeg havde for otte år siden, da jeg sidst var i Mew.”

rer på. Og det er mærkeligt, når man kommer til et land, hvor man aldrig har været før, og så er der folk til koncerten, der har ventet længe på, at vi kom til netop *deres*

land, og det er jo fantastisk. Og så er folk meget kreative i deres påskønnelse af bandet.

Hvordan kommer det til udtryk?

Jonas: – Vores nye logo er for eksempel lavet af en fan fra Korea, det var vi aldrig selv kommet på, og de laver mange ting online og sender ting.

Johan: – Det er ret sejt, at vi kan bruge faninteressen konstruktivt på den måde. Vi har også nogle projekter i støbeskeen, der involverer fansene på en anden måde, og der er vi simpelthen heldige, at folk gerne vil bruge en masse tid på noget, som potentielt bliver brugt i bandøjemed. Der er en kæmpe ressourcepulje, som vi kan trække på og ping-ponge med, det bliver en meget meningsfuld idéudveksling, og det er enormt spændende på den måde at se andres idéer om, hvem man er.

Har lært meget af ikke at være i Mew

Har I under arbejdet med den nye plade kunnet tage noget med jer fra henholdsvis Apparattjik og The Storm?

Jonas: – Når man er musiker eller kunstner, eller hvad man nu skal kalde det, har man altid en masse ting, der ikke rigtig passer ind i den sammenhæng, man normalt indgår i. Og det kan det være enormt rart at få afløb for, og man kan også lære noget af at få afløb for de idéer, fordi man så kan mærke, hvor meget andre ting så passer ind. På den måde *destillerer* man essensen af den følelse af at være i den konstruktion. Og alle former for erfaring er jo en god ting.

Johan: – Ja, det er meget det, jeg kan tage med mig. At skulle starte forfra på noget og stå med det kreative hovedansvar for sangskrivningen har udviklet mig ekstremt meget. Og nok i virkeligheden mere, end hvis jeg var blevet i bandet, for så var jeg jo nok blevet i den rolle, jeg nu engang havde. I The Storm har jeg været tvunget til at lære en hel masse om noget, jeg ikke vidste så meget om og kaste mig ud i den dybe ende af bassinet, og det har givet mig et meget større musikalsk overskud i dag, end jeg havde for otte år siden, da jeg sidst var i Mew. ■

DEN FORTABTE SØN VENDER HJEM

Det var noget af en overraskelse sidste år på NorthSide, da Johan Wohler pludselig stod sammen med sine gamle bandkammerater, og det blev annonceret, at den fortabte søn havde fundet tilbage til folden.

– Det var sjovt at holde imellem os, og det var fedt at give folk den oplevelse og knibe en lille tåre sammen med dem på NorthSide. Det er jo et orkester, der betyder rigtig meget for mange mennesker – og selvfølgelig også for mig. Det var en vildt rørende oplevelse. Det er noget af det, jeg kommer til at huske, når jeg bliver en gammel mand. Det er en af dem, man putter i banken, haha!

Hvordan kom du med igen?

– Det skete nærmest lidt tilfældigt og kom lidt ud af det blå. Drengene havde været i gang med at skrive den nye plade, og de havde talt med producer Michael Beinhorn, som har produceret albummet, og som også har produceret *And The Glass Handed Kites*, og han gav udtryk for, at han syntes, de skulle få mig med igen, for det havde bandet brug for. De ville alle sammen gerne lave en mere band-agtig plade med energi, nerve og tempo, og det er netop nogle af de ting, jeg kan bringe til bordet. Det passede perfekt med den type musik, jeg gerne vil lave og med den plade, de forestillede sig, så det hele gik op i en højere enhed. Det var ikke sådan, at de sagde: "Det er synd for Johan. Skal vi ikke spørge, om han vil være med igen?", haha!

Har døren altid stået åben for, at du kunne vende tilbage, når du havde lyst?

– Nej, egentlig ikke. Jeg troede heller ikke på noget tidspunkt, at jeg skulle tilbage i bandet igen. Vi har selvfølgelig snakket sammen løbende, selvom jeg ikke var med, og jeg har da helt klart savnet det broderskab, vi havde, og den enhed, vi var. Dog har jeg da også fra tid til anden tænkt, at det kunne være sjovt at spille sammen igen. Men det var dejligt

at kunne genindtræde, nu hvor der var et konkret projekt at gå i gang med, og der skulle laves en ny plade. Så da Bo ringede og spurgte, sagde jeg bare: "Fed idé!"

Hvordan er det så at være tilbage?

– Vi er alle sammen blevet ældre og rundere i kanterne rent menneskeligt. Det er klart et nemmere band at være i i dag. Og jeg har jo været ude i en del år og udlevet trangten til at lave mit eget, så det har jeg fået afløb for, og jeg har fundet og er helt klar på at være en del af et firkøber igen. Det er rigtig fedt at være en gruppe, og der er bare en vildt positiv vibe. Vi har lavet en sindssyg god plade, og det giver en tro på, at vi skal ud og erobre verden igen. Det giver selvtillid. Jeg har ikke bare følelsen af, at de andre har gjort mig en tjeneste. Det er super fedt, og der er en smittende energi i bandet.

Betyder det, at du er ude af The Storm?

– The Storm er sat på pause, men der er ikke taget nogen beslutning om, hvad der skal ske med bandet. Pernille laver også ny musik i eget navn, men vi tager bandet op igen, hvis vi har lyst til det. Hvis nu vi får lyst til at tage ud at spille noget rock sammen.

Har det gavnet sangskrivningen?

Johan: – Det føler jeg helt bestemt i forhold til at strukturere sangene. Jeg føler, jeg har kunnet bruge en fornemmel- se for, hvornår noget virker, og hvornår

at være i band med end dengang, hvor jeg godt kunne være frustreret over ikke at få afløb for de tanker, og det betyder en verden til forskel at finde ud af, hvilken hat man skal have på hvornår. Jo mindre

“Man trækker sig tilbage fra verden og er inde i en eller anden underlig mørk grotte, hvor man slet ikke er en del af den virkelighed, der foregår udenfor.”

noget ikke virker i andres ører. Vi udgav jo tre plader på relativt kort tid med The Storm, og jo mere man bruger sit fag, jo mere raffinerer man det også. På den ene side er jeg da ked af at være gået glip af otte fede år i Mew, men på den anden side er det jo kun én album, jeg ikke var med til at lave, og som individ og sangskriver tror jeg, jeg har lært meget mere af ikke at have været med. Som Jonas sagde, er det vigtigt at få et afløb for sine idéer, og jeg er da et så meget federe menneske

man går og brænder inde med, jo federe og mere afslappet er man i de roller, man indtager.

Har I godt kunnet lytte til hinandens plader, hvor I ikke har medvirket på, uden at tænke: “ah, der ville jeg godt nok have gjort sådan og sådan”?

Jonas: – Jeg synes selv, jeg er i stand til bare at lytte til det som lytter, og det er jo det, man overhovedet ikke kan med sine egne ting, så på den måde er det meget befriende at lytte til Johans andre ting.

Johan: – Jeg hørte selvfølgelig den sidste Mew-plade (*No More Stories...*, red.), da den kom, men nu her, hvor jeg skulle til at lære sangene, har jeg virkelig dyrket det. Og det der med at høre sig selv, men uden at have været med til at lave sangene, giver mig nok lidt et indblik i, hvordan andre opfatter Mew, og det har faktisk været super fedt at høre det som udenforstående. Det er jo et megafedt album med vilde idéer og anderledes sange, og det er helt tydeligt, at det ikke var blevet sådan, hvis jeg havde været med til at lave det. Det er summen af jer andre – det er ret tydeligt – og det er nok den Mew-plade, jeg kan nyde mest, netop fordi, jeg har distancen til den.

Jonas: – Ja, det kan være meget svært at nyde at lytte til de ting, man selv har været med til at lave. I slutningen af en albumproces, begynder man typisk at tvivle på alting, fordi man har været så langt nede i stoffet og samtidig været så lang tid om at lave det. Man trækker sig tilbage fra verden og er inde i en eller anden underlig mørk grotte, hvor man slet ikke er en del af den virkelighed, der foregår udenfor. Det er enormt befriende at komme ud af sådan en grotte, og det er ikke altid, man lige synes, man tør træde ind i den igen **G**

BESØG AF EN GAMMEL VEN

Har I stadig kontakt med Becky Jarrett (der som kun 13-årig i 2000 sang duet med Jonas på Symmetry, red)?

Jonas: – Ja, jeg har lidt. Hun og hendes mand kom til Danmark for to år siden og boede hos mig i et stykke tid. Hun havde ikke været i Eurpoa siden dengang, og han havde aldrig været i Europa. Det var rigtig hyggeligt med sådan en reunion. Hun synger stadigvæk, men hun bor i en lille by i Sydstatene, og det er ikke rigtig blevet til noget, hun har kunnet bygge en karriere på endnu.

Johan: – Hvad laver hun egentlig?

Jonas: – Hun er cheerleading instructor, fordi hun selv har været cheerleader, og så laver hun vist noget med make-up. Hun har et band-projekt, der hedder The Sweet Symphony, som der ikke er sket så meget med, men det er jo også vildt svært at slå igennem i USA. Det var rigtig hyggeligt at se hende igen.